

Въ това сражение Хюсни ефенди бѣ лѣгко нараненъ въ челото, а другаря му Османъ ефенди биде убитъ до него, въ минутата, когато му идеше на помощъ.

Припаситѣ приближаваха да се свършатъ, числото на нараненитѣ се увеличаваше на всѣка минута и червения фесъ служеше за добра прицѣлна точка на неприятеля.

Руския командиръ построи една нова настѣпателна колона, която той пусна срѣщу защищаванія отъ брусенския баталионъ фасъ, откъмъ пѣтя. Смъртъта на Османъ ефенди бѣ причинила извѣстно смущение между войницитѣ на неговия баталионъ, тѣй че Руситѣ сполучиха да заематъ рова на този фасъ; тѣхната артилерия впрочемъ продължаваше да стрѣля по такъвъ начинъ, щото правеше невъзможно всѣкакво движение въ укрѣпленіето. Когато Ахмедъ паша се научи, какво става откъмъ тази страна, той се затече самъ да даде нужднитѣ заповѣди, понеже адютантитѣ му и ординарцитѣ му бѣха всички убити. Той събра двѣ роты отъ сандуклийския баталионъ и ги испрати да изгонатъ Руситѣ отъ рова, ала тѣзи роты бидоха посрѣщани отъ такава дружна стрѣлба, щото не можеха никакъ да доближатъ. Войницитѣ отъ брусенския баталионъ, които бѣха почти всички зейбеци, не напущаха брустфера; тѣ

